

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး နှင့် ဦးစိုးညွန့် တို့ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်
ဇွန်လ ၂၇ ရက်

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၀၊ ၃၆၃၊ ၃၇၆ အရစွဲဆိုမှု၊ ရဲကစုံစမ်း
မှုပြုလုပ်စဉ် တရားခံအား ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြစေကာ
ခါတ်ပုံရိုက်ယူသည့်အချက်ကို အထောက်အထားအဖြစ်
တင်ပြခြင်းသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၄၊ ၂၆ တို့အရ
အကျိုး ဝင် မဝင်။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် မဝင်းလဲ့မှုအား အိမ်ဖောက်ထွင်းခိုးယူပြီး
အဓမ္မပြု၍ စွန့်ပစ်ထားသူမှာ တရားခံ လှဝင်း(ခ)လဝင်း ဖြစ်ကြောင်းစွဲဆို
ခြင်းမှာ တရားလိုပြသက်သေ ရဲဒုတပ်ကြပ်ထွန်းနိုင် (လိုပြ-၉)နှင့် ရဲတပ်သား
တင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀) တို့၏ ထွက်ချက်အရ ရဲကစုံစမ်းမှုပြုပြီး တရားခံလှဝင်း
(ခ) လဝင်းအား အချင်းဖြစ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေး

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှုမှတ် ၇
+ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁၂(ခ) တွင်ချမှတ်သော
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ ၃၀-၆-၂၀၀၃ ရက်နေ့စွဲပါအမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု၊

ချက်ရယူပြီး တရားခံလှဝင်း (ခ) လှဝင်း အားပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကိုသရုပ်ပြ
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသည့်အချက်ကို အဓိကအထောက်အထားအဖြစ်တင်ပြလျက်
အရေးယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ရဲမှစစ်ဆေးပြီး တရားခံအား
ချုပ်ထားစဉ် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရဟုဆိုကာ တရားခံအား အချင်းဖြစ်
ပြစ်မှုကျူးလွန်စဉ်က လုပ်ဆောင်ချက်ကို သရုပ်ပြစေသည့်အချက်သည်
သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၄၊ ၂၆ တို့အရ ရဲအချုပ်တွင်ရှိနေစဉ် ဖြောင့်ဆိုချက်
ရယူသည့်အချက်တွင် အကျုံးဝင်ပြီး သက်သေခံဥပဒေအရ သက်သေခံမဝင်
ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးကိုကိုလေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဦးသောင်းစိန်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မုံရွာခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးမှုအမှတ် ၂၇/၂၀၀၂ တွင် တရားလို
ကိုတင်ဆန်းက တရားခံ လှဝင်း(ခ)လှဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၄၅၀၊ ၃၆၃၊ ၃၇၆ အရ စွဲဆိုမှုတွင် တရားခံ လှဝင်း (ခ) လှဝင်း အား ပုဒ်မ
၃၇၆ အရ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်၊ ပုဒ်မ ၃၆၃ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ်
၇ နှစ်၊ ပုဒ်မ ၄၅၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်တို့ကို သီးခြားစီ
ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံးမှ ချမှတ်သော ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်
ကို တရားခံ လှဝင်း(ခ)လှဝင်း ကစစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အယူခံမှုအမှတ် ၂၄/၂၀၀၃ ဖြင့် အယူခံဝင်ရာ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို
အတည်ပြုသည်။ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ်

၂၁၂(ခ)/၂၀၀၃ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ်က တရားခံ လှဝင်း (ခ)လှဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်နှင့် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ချက်တို့ ကို အတည်ပြုသော်လည်း ပြစ်ဒဏ်များကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို တရားခံ လှဝင်း(ခ) လှဝင်းက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး)အမှတ် ၁၂၄/၂၀၀၃ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရှိသည့် အတွက် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာအပေါ် အထူးအယူခံဝင် ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

လှဝင်း (ခ) လှဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

“ မုံရွာခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၇/၂၀၀၂ တွင် တရားခံ လှဝင်း(ခ)လှဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆၊ ပုဒ်မ ၃၆၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၅၀ တို့အရပြစ်ဒဏ်များစီရင်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းအား တည်ပြုပေးခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင် မှုအမှတ် ၂၁၂(ခ)/၂၀၀၃ အမိန့်သည် အမှုတွဲရှိသက်သေခံချက် များအရ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။ ”

အမှုမှာ မုံရွာမြို့နယ်၊ ညောင်ပင်ရွာနေ တရားလို ဦးတင်ဆန်းသည် ၂၆-၈-၂၀၀၂ နေ့ညက တောင်ပေါ်ရွာ ဘုရားပွဲသို့ ဇာတ်ပွဲသွားရောက်ကြည့် စဉ် ၎င်း၏ဇနီး မဌေးနွယ်မှာ နို့စို့အရွယ်ကလေးငယ်နှင့် (၄)နှစ်အရွယ်သမီး မဝင်းလဲ့မူ တို့ကို အိမ်မှာသိပ်ထားပြီး ည(၁၁:၀၀)နာရီခန့်၌ ပွဲခင်းသို့သွား ရောက်ကာ ဦးတင်ဆန်းကို အိမ်သို့ပြန်ရန်ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ည (၁၁:၃၀) အချိန်တွင် အိမ်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့်အခါ နေအိမ်တံခါးပတ္တာပျက်စီး ပြီး မဝင်းလဲ့မူ ပျောက်ဆုံးနေ၍ လိုက်လံရှာဖွေရာ နံနက် (၅)နာရီအချိန်

ခန့်တွင် ရွာအရှေ့ဘက် ဘောလုံးကွင်းမြောက်ဘက်ထိပ်၌ သမီးဖြစ်သူကို ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သမီးဖြစ်သူအား ခိုးယူပစ်ထားသူကို အရေးယူပေးရန် မုံရွာမြို့အမှတ်(၂)ရဲစခန်းတွင် တိုင်ကြားသောအမှုဖြစ် သည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက မူလရုံးအမှုတွဲပါ နှစ်ဖက်သက်သေ များ၏ ထွက်ချက်အရ အခင်းဖြစ်ညက ပွဲကနေစဉ် ဇာတ်စင်ပေါ်သို့ လောက်စာလုံးများကျသဖြင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သည့်အခါ ပွဲဆက်ကရန် အတွက် ဇာတ်မင်းသားနှင့်ညှိနှိုင်းကြရာတွင် ကိုလှဝင်းလည်းပါဝင်သည်ဟု တရားလိုနှင့် ဦးဘိုနီ (လိုပြ-၈)၊ ဦးထွန်းအေး (ခံပြ-၃)၊ ကိုငယ်လေး (ခံပြ-၄)၊ ကိုစန်းဝင်း (လိုပြ-၇)၊ ရဲတပ်သားတင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀) တို့၏ ထွက်ချက်များအရပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပွဲခင်းလုံခြုံရေးအတွက် စောင့်ရှောက် ပေးနေသော လူကြီးများနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များရှိပြီး ပွဲခင်းကြီးကြပ်သူများ ဖြစ်သော ဦးဘိုနီ၊ ဦးထွန်းအေး၊ ကိုငယ်လေး၊ တရားခံ ကိုလှဝင်းနှင့် ဦးဝင်း တို့ပွဲခင်းထဲရှိနေသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ရဲဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင် (လိုပြ-၉) နှင့် ရဲတပ်သား တင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀)တို့က မငွေနွယ်မှ ကလေး ပျောက်သည့်ညက သူမထံသို့ တရားခံ ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း ရောက်လာပြီး အပြင်သို့လိုက်ခဲ့ရန်ခေါ်ရာ မငွေနွယ်မှ ငြင်းဆိုခဲ့သည့်အတွက် ကိုလှဝင်း(ခ) လဝင်းသည် နေအိမ်ဝင်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်ဟု ၎င်းတို့ထံလာရောက် ပြောပြပါသည်ဟု ထွက်ဆိုထားသော်လည်း မငွေနွယ် (လိုပြ-၂)က မိမိတို့ နေအိမ်သို့ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ လာရောက်ခြင်းမရှိပါဟု ထွက်ဆို ထားကြောင်း (လိုပြ-၉) နှင့် (လိုပြ-၁၀) တို့က မိမိတို့နှင့် ရယကအဖွဲ့ဝင် ဦးဘိုနီတို့မှ ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း အားအဆိုပါညက မငွေနွယ်ကိုလက်ဆွဲ

ခဲ့သည့်ကိစ္စအား မေးမြန်းရာ ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း မှ ပထမပိုင်းတွင်
 ငြင်းသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် တစ်စုံတစ်ရာ မပြောတော့၍ ရပ်ရွာလူကြီး
 များက ကျပ်ငွေ ၅၀၀၀၀/- ပေးလျော်စေရန်ဆုံးဖြတ်သည်ဟု ထွက်ဆိုထား
 သော်လည်း ယင်းအချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်သက်သေများ၏
 ထောက်ခံသောထွက်ချက်မရှိကြောင်း၊ (သက်သေခံ-င) ရှာဖွေပုံစံပါ
 သက်သေခံတူရွှင်းပြားကို တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း ထံမှ သိမ်းဆည်းသော်
 လည်း ထိုစဉ်က ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း အားရဲမှ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားပြီး
 ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံတူရွှင်းပြားကို တရားခံ ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း က
 လိုက်လံပြသသဖြင့် ရှာဖွေသိမ်းဆည်းရမိပါသည်ဟု မည်သည့်တရားလိုပြ
 သက်သေကမျှ ထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ **ဆိုဘိကာရာမန်နှင့်**
ပြည်ထောင်စုအမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ချက်အရ တရားခံ၏ ညွှန်ပြ
 မှုကြောင့် သက်သေခံပစ္စည်း တွေ့ရှိခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်းရှာဖွေတွေ့ရှိပြီးမှ
 ထိုပစ္စည်းကို တရားခံထံမှ ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်းသည် သက်သေခံ
 ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ နှင့် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ တရားခံအား အမှုဖွင့်လှစ်ပြီး
 ရဲအချုပ်၌ရှိနေစဉ်အတွင်း တရားခံက အခင်းဖြစ်နေရာသို့ လိုက်လံပြသခြင်း၊
 အခင်းဖြစ်စဉ်က ပြုမူခဲ့သည့်အနေအထားတို့ကို သရုပ်ပြစေခြင်းတို့သည်
 တရားခံပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ရဲထံဝန်ခံချက်များသာဖြစ်၍ သက်သေခံမဝင်
 ဟု **မောင်တင်အောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု^(၂)** တွင် ဆုံးဖြတ်ထား
 ကြောင်း၊ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း ထံမှ အခင်းဖြစ်စဉ် ၎င်းဝတ်ဆင်ထား
 သည်ဟု အဆိုရှိသော ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ၁၂-၁၂-၂၀၀၂ နေ့တွင် ရှာဖွေ

၂၀၁၁
 လှဝင်း (ခ) လဝင်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

(၁) ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၈၅
 (၂) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂၃၈

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်း၊ ထိုပုဆိုးတွင် သုတ်ရည်သုတ်ပိုး တွေ့ရှိရသည် ဟု ဓာတုဗေဒဝန်ရုံးမှ ပြန်ကြားသော်လည်း အခင်းဖြစ်သည်ဆိုသောရက်မှာ ၂၆-၈-၂၀၀၂ နေ့ဖြစ်သည့်အတွက် အခင်းဖြစ်ပြီးရက်ပေါင်း (၁၀၈)ရက်ကြာ မှ ကိုလှဝင်း (ခ) လဝင်း ထံမှ ပုဆိုးကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ စွပ်စွဲသည့် ပြစ်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး မျက်မြင်သက်သေမရှိသကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်သက်သေခံချက်များအရလည်း ယခုအမှုကို လှဝင်း (ခ) လဝင်း က ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု တစ်ထစ်ချကောက်ယူနိုင်သည့်သက်သေခံအထောက်အထားမရှိကြောင်း၊ မျက်မြင်သက်သေမရှိဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်သက်သေခံချက်များဖြင့် တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အပေါ် အပြစ်ပေးမည်ဆိုပါက တရားခံအပြစ်ရှိကြောင်း တစ်ထစ်ချကောက်ယူရမည့် အထောက်အထားဖြစ်ရမည်ဟု မောင်သိန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု^(၃) တွင် ဆုံးဖြတ်ကြောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်သက်သေခံချက်သာ ရှိသောအမှုများတွင် ကွင်းဆက်တစ်ခုပြတ်နေလျှင် ကွင်းဆက်အားလုံးပြတ်သည်ဟု ဘင်ဂျာမင်ဇေဗီယား(ခ)မောင်တင်ဝင်း နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု^(၄) ၊ မောင်ငြိမ်းမောင်ပါ ၃ နှင့်ပြည်ထောင်စုအမှု^(၅) ၊ မောင်သောင်းကြည်ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု^(၆) တို့တွင် ဆုံးဖြတ်ကြောင်း၊ မူလမှုတစ်ခုလုံးတွင် အချင်းချင်းကွဲလွဲထွက်ဆိုနေကြသော တရားလိုဘက်သက်သေများ၏ ထွက်ချက်များ၊ သက်သေခံအဖြစ်အသုံးမပြုနိုင်သော ပြောဆိုဆောင်ရွက်မှုများကို ထင်ကြေးဖြင့်ဆက်စပ်၍ တရားခံ

(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၅၈
(၄) ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၄၆
(၅) ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၁
(၆) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၄

အပေါ် အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ တရားရုံးအဆင့်ဆင့် တို့၏ အမိန့်များကိုပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အား အပြီးအပြတ်လွတ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၁
လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုပြသက်သေ ကျော့ကွာ ရဲစခန်းမှ ဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင်(လိုပြ-၉) နှင့် တပ်သားတင်ထွန်း(လိုပြ-၁၀) တို့ထွက်ချက်အရ မဝင်းလဲ့မူဆေးရုံမှဆင်းလာပြီးနောက်တွင် ဦးတင်ဆန်း နှင့် မဌေးနွယ်တို့သည် ရဲကင်းသို့လာရောက်၍ အချင်းဖြစ်ညက မဌေးနွယ် မှ ကလေးများကိုသိပ်ပြီး ပွဲခင်းသို့သွားမည်အပြုတွင် လှဝင်းရောက်လာကာ အပြင်လိုက်ခဲ့ရန် လက်ဆွဲခေါ်ရာ ၎င်းမှငြင်းဆန်ခဲ့၍ လှဝင်းပြန်သွားသည်ဟု ပြောပြကြောင်း၊ နောက်ရက်တွင် ရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီဝင် ဦးဘိုနီ (လိုပြ-၈)အိမ်တွင် မဌေးနွယ်နှင့် လှဝင်းတို့အားတွေ့ဆုံ ဖြေရှင်းစေခဲ့ရာ လှဝင်း ကလူကြီးတွေဆုံးဖြတ်တာ နာခံပါမယ်ပြောသဖြင့် ကျပ်ငွေ ၅၀၀၀၀/-ပေးလျော်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါထွက်ဆို ချက်များအရ တရားခံမှာ အချင်းဖြစ်ကိစ္စကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု ပေါ် ပေါက်ကြောင်း၊ သက်သေ ဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင်နှင့် တပ်သား တင်ထွန်းတို့မှာ အမှုကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည့် ရဲများမဟုတ်ခြင်း၊ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်က အမှုစစ်ဆေးသည့်သဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ ညှိနှိုင်းဆောင် ရွက်ပေးမှုပြုသည့်သဘောသာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ယင်းထွက်ချက်များ မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၂ ၏ တားမြစ်ချက်တွင် အကျုံးဝင် ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သက်သေဒေါက်တာ အောင်စိုးထွန်း၏ ထွက်ချက်အရ မဝင်းလဲ့မူ၏ မိန်းမကိုယ်မှာ စအိုအထိစုတ်ပြနေပြီး မိန်းမကိုယ်ထက်ကြီးသော အရာဖြင့် ပြုလုပ်ပြီးမှ ရရှိနိုင်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ အချင်းဖြစ်ညက

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လှဝင်းဝတ်ဆင်ခဲ့သည့်ပုဆိုးတွင် သုတ်ရည်စမ်းသပ်တွေ့ရှိခြင်း၊ အချင်းဖြစ်စဉ်က အိမ်တံခါးဖွင့်ရာတွင် အသုံးပြုသော သံတူရွင်းပြားကို တရားခံက (သက်သေခံ-၀)ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ပေးအပ်ထားခြင်း၊ တံခါးပေါက်ဘောင်ပေါ်တွင် ထင်ကျန်ခဲ့သော ချိုင့်များမှာ ယင်းတူရွင်းပြားများ၏ ထိပ်နှင့်တူညီသည်ဟု မှုခင်းတပ်ဖွဲ့၏ ပြန်ကြားစာ(သက်သေခံ-ထ) အရပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်သက်သေခံချက်များအရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူမှာ တရားခံမှတစ်ပါး အခြားသူဖြစ်နိုင်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်လျှင် တရားခံအပေါ် အပြစ်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ အမှုတွဲပါသက်သေခံချက်များအရ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆၊ ပုဒ်မ ၃၆၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၅၀ တို့အရ ပြစ်ဒဏ်များ အသီးသီးချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရမှန်ကန်ကြောင်း၊ ဤအယူခံမှုမှာ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေးရုံးထိုင်)မှ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို အတည်ပြုပြီး ပြစ်ဒဏ်များကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိကိုသာလျှင် စိစစ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွင် တရားလို ဦးတင်ဆန်း (လိုပြ-၁) နှင့် ၎င်း၏ဇနီး မဌေးနွယ် (လိုပြ-၂) အပြင် လိုပြသက်သေ (၁၃)ဦးကို စစ်ဆေးခဲ့သည်။ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ တရားလို ဦးတင်ဆန်းနှင့် မဌေးနွယ်တို့သည် ၂၆-၈-၂၀၀၂ နေ့ညတွင် ၎င်းတို့ရွာဘုရားပွဲရှိ ဇာတ်ပွဲတွင်ပွဲကြည့်ပြီးနောက် မဌေးနွယ်က အသက်(၄)နှစ်အရွယ်ရှိ သမီး မဝင်းလဲ့မှုနှင့် (၄)လအရွယ်ရှိ သမီးငယ်တို့ကို အိမ်သို့ပြန်သိပ်ပြီးနောက် (၁၁:၀၀)နာရီခန့်တွင် အိမ်တံခါးသော့ခတ်၍ ပွဲခင်းသို့ပြန်သွားပြီး ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးတင်ဆန်းကို ခေါ်၍ အိမ်သို့အတူပြန်လာရာ (၁၁:၃၀)နာရီခန့်တွင် ပြန်ရောက်သည်။

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အိမ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ၎င်းခတ်ထားသောသော့မှာ ပျက်စီးနေပြီး အိမ်
တွင်သိပ်ထားခဲ့သည့် သမီး(၂)ဦးအနက် အသက်(၄)နှစ်အရွယ်ရှိ မဝင်းလဲ့မူ
ပျောက်ဆုံးနေကြောင်းတွေ့ရ၍ ပွဲခင်းရှိ လူကြီးများထံသွားရောက်သတင်း
ပို့ခဲ့ကြသည်။ ပွဲခင်းတွင် ကလေးပျောက်ကြောင်း ကြော်ငြာပြီး ရပ်ရွာလူကြီး
များနှင့် ရဲဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင် (လိုပြ-၉) ရဲတပ်သား တင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀)
တို့က ဝိုင်းဝန်းရှာဖွေကြသော်လည်း မဝင်းလဲ့မူကို တွေ့ခဲ့ကြခြင်းမရှိပေ။
နံနက် (၅:၀၀)နာရီခန့်တွင် မအေးစန်း (လိုပြ-၆)က ကလေးငိုသံကြား၍
ပြေးကြည့်ရာမှ မဝင်းလဲ့မူကို တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်သည်။ မဝင်းလဲ့မူအားပြန်တွေ့
စဉ် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်ပြီး မျက်နှာဖူးယောင်ဒဏ်ရာဖြင့် တွေ့ရှိခြင်းဖြစ်
သည်။ သက်သေဆရာဝန် ဒေါက်တာ အောင်မိုးထွန်း (လိုပြ-၁၂)က ဆေးစာ
အရ မဝင်းလဲ့မူ၏ မိန်းမကိုယ်တွင် အပျိုအမှေးပါးစုတ်ပြုနေပြီး စုတ်ပြုဒဏ်ရာ
သည် မိန်းမကိုယ်နောက်ဆက်နံရံကိုကျော်လွန်ပြီး စအိုအထိစုတ်ပြုနေကာ
(၁)လက်မခွဲခန့်နက်ပြီး မိန်းမကိုယ်အတွင်းသို့ မိန်းမကိုယ်ထက်အရွယ်ကြီး
သည့်အရာဖြင့် ထိုးသွင်းပါက ထိုဒဏ်ရာမျိုးရနိုင်ကြောင်းကို ဆရာဝန်က
ထွက်ဆိုသည်။ မဝင်းလဲ့မူ၏ မိန်းမကိုယ်တွင် သုတ်ရည်သုတ်ပိုး ရှိ မရှိ
စစ်ဆေးပေးရန် ဓာတုဗေဒဝန်ရုံးသို့ ပေးပို့စမ်းသပ်ရာတွင် သုတ်ရည်သုတ်ပိုး
စမ်းသပ်မတွေ့ရဟု ပြန်ကြားကြောင်း ဆရာဝန်၏ထွက်ချက်အရတွေ့ရ
သည်။

အထက်ပါအချက်များအရ မဝင်းလဲ့မူသည် ၎င်း၏နေအိမ်အိပ်ခန်း
အတွင်းမှ အိမ်ကိုဖောက်ထွင်း၍ ခိုးယူခံရကာ အဓမ္မပြုကျင့်ခံရပြီးနောက်
စွန့်ပစ်ခံခဲ့ရသော အနေအထားဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။
သို့ရာတွင် မဝင်းလဲ့မူကို တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း က အဓမ္မပြုကျင့်ခဲ့

သည်ကို မြင်သည့်မျက်မြင်သက်သေမရှိပေ။

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တရားလို ဦးတင်ဆန်း နှင့် လိုပြသက်သေများဖြစ်သော မဌေးနွယ်
(လိုပြ-၂)၊ မချောစု(လိုပြ-၃)၊ ဦးစိန်အောင်မင်း(လိုပြ-၄)၊ ဦးဆန်း(လိုပြ-၅)၊
မအေးစန်း(လိုပြ-၆)၊ ကိုစန်းဝင်း(လိုပြ-၇)၊ ဦးဘိုနီ(လိုပြ-၈)တို့၏ ထွက်ချက်
တွင် အချင်းဖြစ်အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းမှ ပြစ်မှု
ကမ္ဘာလွန်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးစိန်အောင်မင်း
(လိုပြ-၄) နှင့် ဦးဆန်း (လိုပြ-၅) တို့မှာ ရဲက တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း
အားအချင်းဖြစ်အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သရုပ်ပြဓာတ်ပုံရိုက်ရာ၌ သက်သေအဖြစ်
လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကိုသာ ထွက်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားလို ဦးတင်ဆန်း နှင့် ဦးဘိုနီ (လိုပြ-၈)တို့က အချင်းဖြစ်ည
တွင် ဇာတ်ပွဲတွင် ဇာတ်ကနေစဉ် (၁၀:၀၀)နာရီခန့်က ပွဲခင်းထဲခဲကျပြီး ပွဲ
ဆက်ကရေး မကရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မင်းသားနှင့်ရပ်ရွာလူကြီးများ ညှိနှိုင်း
သည့်အစည်းအဝေးပြုလုပ်စဉ် ပွဲခင်းလုံခြုံရေးတွင် တာဝန်ရှိသော ဦးဘိုနီ
အပါအဝင် ကိုငယ်လေး၊ ကိုထွန်းလေး၊ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း တို့
တက်ရောက်ညှိနှိုင်းကြောင်း၊ တရားလို ဦးတင်ဆန်းက ကလေးပျောက်မှု
လာရောက်တိုင်ကြားစဉ် ဦးဘိုနီ နှင့် ရယကလူကြီး (၄)ဦး အပါအဝင်
ကိုငယ်လေး၊ ကိုဝင်း၊ ကိုထွန်းလေး နှင့် တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းတို့
ရှိနေကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တရားလိုပြသက်သေ ရဲဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင် (လိုပြ-၉) နှင့် တပ်သား
တင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀)တို့ နှစ်ဦးက မဝင်းလဲ့မှ ဆေးရုံမှဆင်းပြီး တစ်ပတ်ခန့်
တွင် မဌေးနွယ်နှင့် ဦးတင်ဆန်းတို့နှစ်ဦး ကျောက္ကာရဲစခန်းသို့ရောက်လာပြီး

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊

မငွေ့နွယ်က ကလေးပျောက်သည့်ညတွင် ရုံးရှေ့ တရားခံ လှဝင်း(ခ)လဝင်း
လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့်ရောက်လာကာ မငွေ့နွယ်၏လက်ကိုဆွဲ၍ အပြင်လိုက်
ရန်ခေါ်ကြောင်း၊ မငွေ့နွယ်က ယခုအချိန်ကာလတွင် ဒါတွေစိတ်မဝင်စား
တော့ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းသိက အသတ်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ငြင်းဆန်ရာ
တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းမှာ ပြန်ထွက်သွားကြောင်း ပြောပြသိရှိရကြောင်း၊
မိမိတို့နှစ်ဦးက စုံစမ်းမေးမြန်းရန် ညောင်ပင်ရွာသို့သွားရောက်ပြီး ရယက
ဦးဘိုနီထံပြောပြကြောင်း၊ ဦးဘိုနီက တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းအားမေး
ရာ ငြင်းဆန်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရယကလူကြီးများနှင့် မိမိတို့ရှေ့တွင်ပင်
တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း နှင့် မငွေ့နွယ်တို့အား မျက်နှာစုံညီရှင်းလင်း
ရန်အတွက်ခေါ်မေးရာတွင် တရားခံလှဝင်း (ခ) လဝင်း က ပထမငြင်းဆန်
သော်လည်း နောက်ပိုင်းတစ်စုံတစ်ရာ မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျပြီး
လူကြီးများဆုံးဖြတ်တာ နာခံမည်ဟုပြောကြောင်း၊ လူကြီးများက ငွေ
၅၀၀၀၀/- ပေးရန်ဆုံးဖြတ်ရာ နာခံမည်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ ရယကလူကြီး
ဦးဘိုကြည်၊ ဦးစိန်အောင်မင်းတို့လည်းရှိကြောင်း၊ မိမိတို့စုံစမ်းရာ တရားခံ
လှဝင်း (ခ) လဝင်းနှင့် မငွေ့နွယ်တို့ ညှိစွန်းဘူးသည်ဟု သိရကြောင်း၊
တရားလို၏ အိမ်ကို တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းမှ ဆောက်ပေးထားသည်ဟု
သိရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

(လှိုပြ-၉) နှင့် (လှိုပြ-၁၀) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်ပါအချက်များကို
တရားလို ဦးတင်ဆန်း နှင့် အခြားတရားလိုပြသက်သေများက ထောက်ခံ
ထွက်ဆိုခြင်းမရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ လှိုပြသက်သေ ဦးဘိုနီ၊ ဦးစိန်အောင်မင်း
တို့က အဆိုပါအချက်များကို ထွက်ဆိုခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ပြန်လှန်မေးမြန်းရာ
တွင်လည်း ဦးဘိုနီ (လှိုပြ-၈)က တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း ကိုခေါ်ယူမေး

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်

တွေ့ရသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တရားခံပြသက်သေ ရယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးဘိုကြည် (ခံပြ-၅)ကလည်း ညှိနှိုင်းပေးရသည်ဆိုသည့်အချက်မဟုတ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ တရားခံပြသက်သေများဖြစ်သော ဦးဝင်း (ခံပြ-၂)၊ ဦးထွန်းအေး (ခံပြ-၃)၊ ကိုငယ်လေး (ခံပြ-၄)၊ ဦးဘိုကြည် (ခံပြ-၅) တို့နှင့် လိုပြသက်သေ ဦးဘိုနီ (လိုပြ-၈) တို့သည် ပွဲခင်းဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် တာဝန်ယူကြသူများဖြစ်ပြီး တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း မှာ ပွဲခင်းဖြစ်မြောက်ရေးတွင် တာဝန်ရှိသူတစ်ဦး အဖြစ်ပါဝင်ပြီး အချင်းဖြစ်သည်ဆိုသည့် ညကပွဲခင်းထဲတွင် မိမိတို့နှင့်အတူ ရှိနေကြောင်း၊ ပွဲခင်းထဲခဲကျ၍ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်စဉ် ပွဲဆက်ကရန် ဇာတ်အဖွဲ့ နှင့်ညှိနှိုင်းကြရာ၌ ၎င်းတို့အားလုံးအတူရှိနေကြကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည် ကိုတွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင် မဝင်းလဲ့မူအား အိမ်ဖောက်ထွင်းခိုးယူပြီး အဓမ္မပြု၍ စွန့်ပစ်ထားသူမှာ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းဖြစ်ကြောင်း စွဲဆိုခြင်းမှာ တရားလိုပြသက်သေ ရဲဒုတပ်ကြပ် ထွန်းနိုင် (လိုပြ-၉) နှင့် ရဲတပ်သား တင်ထွန်း (လိုပြ-၁၀) တို့၏ ထွက်ချက်အရ နှင့် ရဲမှစုံစမ်းမှုပြုပြီး တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အားအချင်းဖြစ် ပြစ်မှုကျူးလွန်သည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေးချက်ရယူပြီး တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းအားပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံကို သရုပ်ပြဓာတ်ပုံရိုက်ယူသည့်အချက်ကို အဓိကအထောက်အထားအဖြစ် တင်ပြလျက် အရေးယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ရဲမှစစ်ဆေးပြီး တရားခံအား ချုပ်ထားစဉ် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရဟုဆိုကာ တရားခံ အား အချင်းဖြစ်ပြစ်မှုကျူးလွန်စဉ်က လုပ်ဆောင်ချက်ကို သရုပ်ပြစေသည့်

အချက်သည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၄၊ ၂၆ တို့အရ ရဲအချုပ်တွင်ရှိနေစဉ်
 ဖြောင့်ဆိုချက်ရယူသည့်အချက်တွင် အကျုံးဝင်ပြီး သက်သေခံဥပဒေအရ
 သက်သေခံမဝင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုအချက်သည် သက်သေခံအဖြစ်လက်ခံ
 စဉ်းစားသင့်သောအချက်မဟုတ်သဖြင့် ထိုရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦး၏ ထွက်ချက်
 ကိုအခြေခံပြီး တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အပေါ်အရေးယူအပြစ်ပေးခြင်း
 သည် မျှတ မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အပ်နှံထားသော ပုဆိုးတွင် သုတ်ရည်
 စမ်းသပ်တွေ့ရှိသည်ဆိုသည့် ဓာတုဗေဒဝန်ရုံး၏ပြန်ကြားစာ သက်သေခံ
 “၄” သာရှိပေသည်။ ထိုအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ပါက အချင်းဖြစ်
 သည်ဆိုသည့်နေ့မှာ ၂၆-၈-၂၀၀၂ နေ့ဖြစ်သည်။ တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း
 ထံမှ ပုဆိုးသိမ်းသည့်နေ့မှာ ၁၂-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ
 “၄” ပုဆိုးသိမ်းသည့် ရှာဖွေပုံစံအရ တွေ့ရသည်။ ယင်းအချက်အရပင်
 တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်းသည် ၂၆-၈-၂၀၀၂ နေ့က မဝင်းလဲ့မူအား
 ၁၂-၁၂-၂၀၀၂ နေ့တွင် အပ်နှံသည့် ပုဆိုးဝတ်ဆင်ထားစဉ် အဓမ္မကျူးလွန်
 သည်ဟု မှတ်ယူရန် အလှမ်းဝေးကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပေသည်။ မဝင်းလဲ့မူ
 ကဲ့သို့သော အသက်(၄)နှစ် အရွယ်သာရှိသေးသည့် ကလေးတစ်ဦးအပေါ်
 လူမဆန်စွာပြုကျင့်သောအမှုတွင် တရားခံအား ထိရောက်ဟန့်တားသော
 ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်သင့်သည်မှာ မှန်သော်လည်း တရားခံအပေါ်ပြစ်ဒဏ်
 ချမှတ်နိုင်လောက်သော ခိုင်လုံသည့်သက်သေခံအထောက်အထားရရန်
 အထူးလိုအပ်ပေသည်။ ရာဇဝတ်မှုတွင် တရားခံအပေါ် အရေးယူအပြစ်ပေး
 ရာ၌ ကွင်းဆက်မပြတ်သော ခိုင်လုံသည့်အထောက်အထားလိုကြောင်း
 ကွင်းဆက်ပြတ်သည်ကို ထင်မြင်ချက်ဖြင့် ဆက်၍မရကြောင်း၊ ထင်ကြေး

လှဝင်း (ခ) လဝင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဖြင့် အပြစ်ပေး၍မရကြောင်း မောင်ငြိမ်းမောင်ပါ ၃ နှင့် ပြည်ထောင်စု
အမှု (၅) ၊ မောင်သောင်းကြည် နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု(၆) နှင့်
ဦးကျော်နှင့် ပြည်ထောင်စုအမှု(၇) တို့တွင် လမ်းညွှန်ထားသည်။

အထက်ပါအချက်များအရ “ မုံရွာခရိုင်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၂၇/၂၀၀၂ တွင် တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၇၆၊ ပုဒ်မ ၃၆၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၅၀ တို့အရ ပြစ်ဒဏ်များ စီရင်ချမှတ်
ခဲ့ခြင်းအား အတည်ပြုပေးခဲ့သည့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁၂(ခ)/၂၀၀၃ အမိန့်သည် အမှုတွဲရှိသက်သေခံချက်များ
အရ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံကို ခွင့်ပြုသည်။

တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆၊
ပုဒ်မ ၃၆၃၊ ပုဒ်မ ၄၅၀ တို့အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားသည့် မုံရွာခရိုင်
တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးမှုအမှတ် ၂၇/၂၀၀၂ ၏ အမိန့်ကိုအတည်ပြုသည့်
စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၂၄/၂၀၀၃ ၏ အမိန့်
နှင့် တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး) ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၁၂(ခ)/၂၀၀၃
၏ အမိန့်တို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး တရားခံ လှဝင်း (ခ) လဝင်း အားအမှုမှ
အပြီးအပြတ်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

(၇) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁